

Ο κόμης Chesterfield έλεγεν ότι δεν ήγάπα τὸν "Ομαρόν, διότι οἱ ἡρωες αὐτοῦ ἀνθυδροίζονται διὰ 'porter's like language' τοις ἀχθοφροεικής γλώσσης. Τι ηθελεν εἰπεῖν δι μακαρίτης Αρόδος περὶ τῆς γλώσσης τῶν ἀπογόνων τοῦ Ομάρου, ἐν εὐρεσκόμενος στήμερον ἐν Ἑλλάδι: ἐπίστευε τοὺς συκοφάντας, τοὺς ἴσχυρούμενους δὲν ἀρχιτέκτων τῆς ἀνωτέρω παρατεθείσας στήλης εἶναι δι μετροποθήτως προέδρος τῆς ἡμετέρας Βουλῆς κ. Ζαΐμης;

*
 Ὁ κ. συντάκτης τῆς «*Παλιγγενεσίας*», πληροφορή-
 θείς, φάίνεται, ὅτι κατὰ τὸν Ἐρασμον συγχωρεῖται καὶ
 εἰς τὰς ἀρκτους νὰ χαριεντίζωνται, οὐδέλησε νὰ ἐπιδείξῃ
 κάκεινος πνεῦμα κατὰ τοῦ πρώην αὐθέντου του, λέγων
 ὅτι δι. Τρικούπια; μεγαλευχεῖ διὰ τὰς ἐλευθέριας ἐκλογάς
 του «ὅτι νὰ εἴχειν εἴρει *ΤΟΝ* φιλοσοφικόν *Ιθόν*». Συμ-
 βουλεύομεν τῷ κ. τούτῳ ν' ἀγοράσῃ γραμματικὴν, η
 μᾶλλον λιτογράφιον, διότι τὰς ἐννέα δέκατα τῆς Ἑλλάδος
 εἰναι εἰσέτι ἀγράγητα δύον ή διάνοια του, ἐπιδεκτικώ-
 τεος διωγμάς γεωργίας.

Κατ' αὐτὰς ἀνέτειλε καὶ ἀλλοις πάλιν συνάδει λόγος ὁ «Χρο-
τοροφός», γραφόμενος ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ὑπό τινος
Πυλαρίνοῦ. Ποιεῖται τὸ πολιτικὰ αὐτοῦ ϕρόνηματα δὲν ἔδυ-
νθημεν νὰ ἔννοιήσωμεν, διότι τὸ θέρος του εἶναι σκοτεινόν,
παρατηρήσαντες ὅμως ὅτι τὴν «ἐκεργόν πολιτικήν» με-
ταρράζει «politique énergique» τὸν «βασιλικὸν ἐπί-
τροπον παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ» «procureur du roi»,
πάντα δὲ τὰ θηλυκὰ ἐπίθετα τῆς Γαλλικῆς μετα-
ξέλλει εἰς ἀρετικὰ καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ὑποθέτομεν ὅτι, ἐνθαρ-
ρύνθεις ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Τσιλχνοπούλου, ἐπιδιώκει
κακεῖνος παρὰ τῷ κ. Κουμουνδούρῳ τὴν σύστασιν ὑπὲρ αὐτοῦ
ἐγ τῷ Πηγεπιστημών ἔδοξε τῶν «εο. Λαζαρικῶν κ. Λασπᾶν.

*

Πλὴν τοῦ «Χρονογράφου» ἀνέλαμψε κατὰ τὰς πα-
γερὰς ταῦτας ἡμέρας καὶ ἡ «Ἐστία». Παρ' αὐτῇ τοῦ
«Ἀσμοδαῖον» οἱ ὀδόντες οὐδεμίαν εὗρον ἐστίασιν. Οἱ
πρῶτοι ἀριθμὸι εἰναι Ἀχιλλεὺς χωρὶς πτέρναν. Παρη-
γορούμεθα διὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι οἱ ἐπόμενοι δὲν θέλουσιν
ὑποικίας τῷ πρώτῳ.

ΘΕΟΤΟΧΜΗΣ

KIBΩΤΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα τοῦ „Ασμοδαίου“

Μετά τὴν ὑπὸ τοῦ «Ἀσμοδαίου» δημοσιευθεῖσαν εἰδῆσιν περὶ λυσσαλέας καταστάσεως τοῦ Κ. Κ. Σαριπόλου, συνέτη, λέγουσι, συμβούλιον ἱκτρῶν, ὅπως σκεφθῇ περὶ σωτηρίας τοῦ πολυτίμου ἀνδρός. Καὶ ὃ μὲν προέτεινεν ὡς θεραπευτικὸν μέσον τὴν καυτηρίασιν ἄλλος δὲ ἐθεώρησε ταῦτην ἀναψελῆ, καθίσσον ὁ ἀσθενής πρὸ πολλοῦ ἔχει τὴν τυνὲδιαν ψυχηροκαρμένην ἔτερος πάλιν ἴσχυρίσθη ὅτι αἱ μαστιγίσεις δύναται γὰρ προκαλέσωσιν ὀφέλιμόν τινα ἀντικαυτηρασμὸν εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ λυσσῶντος. Αὐτὸς καὶ μετὰ τὴν προτεισὲν καυτηρίασιν, παρατηρήσεως γενο-

μένης ὅτι ὁ ἀνθρωπος οὗτος πρεπόντως ἐφέκαπισθη καὶ ἐμα-
στιγμένῳ πόλει Χαιρεστιανῶν καὶ Τούρκων, πάντοτε δὲ ἀγωφελῶς.

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο πρότασις περὶ διορισμοῦ του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, θεωρηθέντος, ώς θεραπευτικού μέσου· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ πρότασις ἐπολεμήθη, καθότι ἐὰν μετὰ νέον τινὰ διορισμὸν ἐπέλθῃ καὶ τρίτη παῦσις, οὐδὲν φύκωτρον θέλει δυνηθῆναι προφυλάξῃ ἡμᾶς κατὰ τῶν ῥυπαρῶν ὅδοντων τοῦ λυσσαχέου καθηγητοῦ.¹ Αλλο λοιπὸν φάρμακον δὲν ἀπομένει εἰμὴ τὸ κλασσικὸν κατὰ τῆς λύσης, λουτρὸν δηλ. εἰς τὸν Φάληρον μὲν μεγάλην πέτραν εἰς τὸν λαϊμόν.

Z. . . .

Ασγαστόχιον 5 Ιανουαρίου 1876.

Κύριε Ἀσυνδαῖε,

¹ Άφού κατχύνεσαι εἰς συλλογὴν ἐπαρχιακῶν ἐπιγρά-
φῶν, λέθε νῦν ὅψιν καὶ τὴν κάτωθι, ἵτις στολίζει μίαν
τῶν τούτων ἀκτέων ὁδῶν τῆς πόλεως μας.

ΤΟΠΟΣ ΔΙΑ ΖΩΑ

INTO

ΖΩΟΣΤΑΣΙΟΝ

Καθήσεις βλέπεις, ή ἐξήγησις τοῦ Τόπος διὰ ζῶα, εἰς τὸ Ἑλληνικώτερον, εἶναι δι’ ἔκεινους τοὺς Ἑλληνας ὅπου δὲν ἥθελες ἐννοοῦν τὰ γραικικά. Σᾶς στέλομεν δὲ τὴν ἄγνωθι δῆλωσιν ἐπειδὴ, ὃν σᾶς περισσεύουν ζῶα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθηνας, τὴν πορείαν νὰ μᾶς τὰ στείλετε.

[11]

Κύριε Συντάκτα,

Μανθάνομεν δτι μπδ την ἐπωνυμίαν Κτηηματογεωρ-
γικὴ Τράπεζα κατασκευάζεται ἐν παμμέγεθες Ὁλλαν-
δικὸν τυρίον, ἵνα καθίσωσι καὶ καταγηράσωσιν ἐν αὐτῷ
τινὲς παλλιοὶ ποντικοὶ, φίλοι ἐνδός φίλου μας. Εἶναι δὲ
προωρισμένον τὸ τυρίον τοῦτο νὰ προσελκύσῃ διὰ τῆς
ὅσμης του καὶ ἄλλους ποντικοὺς, καὶ ν' αὖξήσῃ τῶν ἀριθ-
μὸν τῶν φίλων τοῦ φίλου μας. Φοβούμεθα δμως δτι τὸ
εὐώδες καὶ ἀναπαυτικὸν αὐτὸ τυρίον δὲν θέλεις ἐπὶ πολὺ
διαρκέσσει. Οἱ κατοικοῦντες ἐν τυρίῳ ποντικοὶ τρώγουσιν
ἐξ αὐτοῦ, ὡστε ἐπὶ τέλους δὲν ἀπομένει εἰμὴ δ ἔξω-
τερικὸς αὐτοῦ κόκκινος φλοιός, ώς πάντες γνωρίζομεν.
Χρησιμεύει ἐνίστε οὗτος εἰς τὰ μακρούνια, ἀλλ' οἱ ἔξω-
θεν ὑπὸ τῆς ὁσμῆς προσελευσόμενοι ποντικοὶ οὕτε τοῦ
φλοιοῦ δὲν θέλουν ἀφήσαι τίποτε.

Παρακκλοῦμεν λοιπὸν τοὺς γάτους τῆς Βουλῆς νὰ προσέξωσιν εἰς τὸ παρασκευαζόμενον αὐτὸν ποντικοκομεῖον.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τυρίον θέλει κατασκευασθῆ ἐκ τοῦ γάλακτος δύο εὐτραφῶν ἀγελάδων, ὃν ἡ μὲν καλεῖται Ἐθνικὴ ἡ δὲ Ἰονικὴ, ἀς ὁ φίλος μας θέλει ἀλμέξει διὰ πιέσεως. Ἐπειδὴ ὅμως πολὺ συχνὰ ἀλμέγονται αἱ ἀγελάδες αὕταις διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἴδιοικτήτας καὶ βοσκούς των ὅτι μετ' ὀλίγον δὲν θέλει μείνει εἰς αὐτὰς παρὰ μόνον τὸ τομάρι. Ψ.

Σημ. Συντάξεως. Πάστρας τὰς ἀνωτέρω· ἰδέας συμμερίζεται ὁ «Ασμοδατός», πλὴν μόνης τῆς οἰωνικούμενης ζημιούς τῶν δύο Τραπεζῶν, αἵτινες γνωρίζουσι κάλλιστα τὶ πράττουσι.